

www.siberia.nu

EXPEDITION SIBERIA 2005

MAP EXPEDITION MEMBERS AIM & PURPOSE DANGER & DIFFICULTIES EQUIPMENT DISPATCHES THE NATIVES WILDLIFE PICTURE

NEW! RECEIVE DISPATCH

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

No plane arrived today! And, concerning the first meeting with other Europeans

26 Apr, 05 - 23:48

GPS-pos: N68°47' / E161°22' / Alt: 23 M

We were supposed to fly out from Chersky today. But no plane arrived. Spring has arrived, though, with really warm weather, the economy at the local airport has crashed and nobody seems to want to clear the runway. Right now it is impossible to land a plane here. This is a minor catastrophe for us. We might miss every single press conference and TV-appearance that has been lined up for us. All of this which would have given us a great chance to promote the great virtues of this region. It is Tuesday the 26th and if we're really unlucky, we might still be here when summer arrives.

Meeting those Scandinavians was as cold as sleeping in a tent below -40°

Whilst visiting the chief of the Transport Department here in Chersky today, we ended up talking about a subject which has been brought up a lot lately. A visit to the region by four Scandinavians, two Finnish Karelians and two Icelanders. "They sat in front of me here", the chief Filyutchin said in the spontaneous way which is so typically Siberian, "They had white faces, which were totally free of any emotions and looked coldly at me. They told me that the ecological balance in the area were catastrophic. I disliked them immediately."

"I can well understand that", I said, "They don't know what they're talking about. I can tell you one thing, though, during my 25 years of exploring relatively unknown places of our globe, I've never come across more untouched wilderness than here. And they have the guts to say that after they've only been in the area for a couple of days! That's outrageous!"

"Everyone who's met them are of the same opinion", our friend, Grigorjev Ivanovich, the chief of the Nature Department added, "I've written a letter of complaint to the responsible one's in Yakutsk. We don't want people like that to visit us anymore."

"They left Kolymskaya without paying or saying thank you", our very good friend, Rima, the head of Kolymskaya noted, "our people thought they were arrogant, unfriendly and they behaved like they thought they were much better than us."

I met them the first time during our visit in Kolymskaya. Rima, the head, came to our apartment one day and asked us to join her and meet some countrymen which had arrived to the Museum. (By the way, Rima came to Cherskii today, together with our other good friends, Sveta and Vera, to wave us off and they gave us at least 10 kg:s of meat!) It was a group from an organisation called Northern Forum and they were being honoured the same way as us. They were met outside the museum, were treated to a table full of local delicacies, exiting speeches and the settlement put up a show at the local theatre. Since we hadn't met a European for 8 months, I hesitated, since I knew from experience, that it could turn out less enjoyable. But, then I thought, they are Scandinavians as myself. Big mistake. When entering the museum we met a joyful group of locals and four cold as ice, very serious Scandinavians. They were young, arrogant, odd and self-occupied. A major part of the local delicacies were untouched. Just that showed their ignorance. Vera complained afterwards that the locals felt insulted. They've served them the best food available! Before we broke up and set off down to the theatre the locals asked me to advise the Scandinavians how to dress for the upcoming freezing cold trip on the tundra on a snowmobile next morning. Which I obliged, but was met by a vicious cold. The locals thought rightly that they looked unprepared, weak, bleak and under-dressed. They wanted to offer them the native suit of fur clothes. They ignored us all at the theatre. One even fell asleep. The following morning, when we were ready to travel over the tundra to a reindeer camp, the locals asked me to beg them once again to dress properly. I obliged against my will and was met by abuse by the same oddball Finn which fell asleep at the theatre:

"Before you continue giving me advice", he hissed whilst sitting crouched on the sledge: "Maybe you should ask me what kind of equipment I have! I will tell you this, I am used to sitting on the lake back home in Karelia fishing in temperatures down to -58°F!"

Yeah, yeah. It is always the same joy to come across your own tribe whilst exploring! I felt a shame at that stage to be a Scandinavian! And only two of them were present. The men. The women didn't even have the energy to stand up in the morning and experience something which for most people is a highlight in their lives - a visit to a reindeer camp with yurangis, many personalities and reindeers on the East Siberian tundra! Disgraceful to say the least!

"Therefore", Filyutchin said, "it was important for me to meet you. I've only received highly praised reports about you and as quick as you came in through the door, I saw your smiling, healthy faces and you looked like any Kolymanian! You've saved my view on Scandinavians!"

This is what quite a few Western travellers and visitors don't understand, especially whilst visiting areas relatively unspoilt

by tourism, namely that you are a representative for your own country. For this reason, Icelanders have a very bad reputation at the present in this area. Very understandable. It is quite a long time since I've come across two such ignorant, arrogant and unfriendly characters. They belong to the worst kind of Scandinavians, who I dislike more than any other people, and who I unfortunately meet on and off back home. This type of individuals which have some kind of a higher academic education, but are totally void of both charisma and normal social abilities, and are of the opinion that they know more, and are better, than other human beings. They often end up being this kind of bureaucrats, that stand in the way of any reason and are detested by everyone. We call them vermin back home in my village.

"If this is what is waiting for me back home" ,Johan said, "I better stay here."

"Do they know anything then?" I asked their yugahir guide, when I met him on the tundra, "Do they understand the pulse of the Kolyma?"

"Nothing" ,he answered laconically, "And they don't want to know anything either."

"I don't understand why The Northern Forum sends young people like that to us" ,Grigorjev Ivanovich said, "What do they know about life? Don't the Forum have any respect for us? What can they understand of this region after such a short visit?"

"We are the same people. We understand each other" ,the very odd Karelian Finn explained to me after a dramatic appearance from him in the yurangi, when he hollered like a madman, but interestingly: "I am a Karelian and don't want anything to do with the Finns. I belong to these people. We are the same."

Sure. I have to admit, it is hard for me to understand the reasons behind why The Northern Forum sent such a reprehensible bunch of people to represent Scandinavia. For me, as a Scandinavian, I am ashamed! However, later on, I did enjoy hearing the locals telling me stories how those two geeks were freezing on the way back on the snowmobile. Let me quote my very much missed neighbour from back home. He would have said this to the Karelian:

"Better you go home and fish."

Idag var det tänkt att vi skulle flyga från Cherskii. Det kom inga plan. Vårvädret smälter isen, flygplatsen har gått i konkurs och ingen vill preparera landningsbanan. Inga plan kan landa. För oss är det en mindre katastrof. Vi missar kanske alla planerade presskonferenser, TV-framträden och allt som skulle ha fört fram detta jättefina område än mer som ett av världens mest fantastiska. Det är tisdagen den 26:e april. Har vi otur blir vi kvar här tills i sommar, när det kanske kan komma igång någon båttrafik till Srednekolymsk.

Inget plan kom och mötet med de första européerna.

Jag skulle kunna ägna timmar åt att bara skriva om de negativa sidorna beträffande det nuvarande Ryssland och Sibirien. Exempelvis den låga arbetsmoralen, den egenartat stelbenta byråkratin, bristen på ansvar, konkurserna, stölderna och den allmänna misskötseln. Men vi har upplevt väldigt lite av detta och det försvinner helt i det klart övervägande positiva. Men det kommer att bli en negativ dispatch på sitt vis.

Idag besökte vi Cherskis transportavdelning, mötte chefen Filyutchin och kom då in på ett ämne som dominerat många samtal vi haft den sista tiden med folk i området. Ett besök i trakten utav 4 skandinaver, två finländska kareler och två islänningar.

"De satt här framför mig" ,förförklarade Filyutchin på Sibirierns vanliga spontana sätt, "vita i ansiktet, helt fria från känsor och såg kallt på mig. De sade att den ekologiska balansen i området var en katastrof. Jag tyckte ordentligt illa om dem direkt." "Låt mig då få tillägga" ,påpekade jag, "att en större överdrift har jag inte hört på länge. Mer orörd natur än vi upplevt, ja, det har jag inte sett under mina 25 år som explorer. Och det säger de efter några dagar här. Skamligt!"

"Alla som mött dem är av samma åsikt" ,lade chefen för naturavdelningen till, vår gode vän Grigorjev Ivanovich, "jag har skrivit ett klagobrev till Jakutsk. Vi vill inte ha hit sådana där mäniskor mer."

"De åkte utan att tacka eller betala för sig" , påpekade vår lika gode vän, Rima, kommunalrådet i Kolymskaya, "folk tyckte att de var arroganta, överlägsna och ovänliga."

Jag minns mycket väl första mötet med dem. Rima, kommunalrådet i Kolymskaya, (som idag anlände hit till Cherskii med våra övriga väninnoer från Kolymskaya ,Vera och Sveta, för att vinna av oss och skicka med oss vad som verkar vara tio kg kött?) kom till oss i lägenheten i samhället och ville att vi skulle följa med till museet där en grupp av våra landsmän från en organisation som hette Norr Forum kommit på besök. De skulle hedras på samma sätt som oss, med underbar lokalmat, spänrande tal och underhållning på den lokala teatern. Eftersom vi inte mött en enda europé på 8 månader och jag vet av hävd att det kan sluta mycket ledsamt, så tvekade vi. Men, så tänkte jag, att det är ju ändå skandinaver som jag själv. Misstag. När vi kom dit möttes vi av en uppsluppen samlings lokalbor och fyra iskalla, allvarliga skandinaver. Unga, udda, arroganta och självupptagna skandinaver. En stor del av den goda lokala maten var orörd och Vera klagade efter att de kände sig förlömpade. Bästa maten var serverad! Vilket vi i och för sig uppskattade. Johan och jag. Att maten var orörd. Innan vi bröt upp för att gå till teatern bad byborna mig prata med de fyra skandinaverna inför den kommande dagens tur ut på tundran i skoter. De tyckte de var för bleka, ovana och illa klädda. De ville ge dem renskinnspälskläder inför den långa turen. Jag möttes av iskyla. På teatern somnade en av dem. Följande morgon när det var dags att köra ut på tundran till ett renskötarläger, skickades jag åter fram för att fråga om byborna kunde bistå dem, och till min stora förvåning fick jag en rejäl utskällning av en högst udda finne:

"Innan du kommer och ger råd till mig" ,fräste han, sittandes på kälken; "Så kanske du skall fråga mig vad jag har för utrustning! Jag kan tala om för dig att jag har varit ute i Karelen och fiskat på sjön hemma när det är 50 minusgrader!"

Det är alltid lika underbart att träffa sina egna! Jag skämdes över att vara skandinav. Det var bara två av dem där.

Männen. De två kvinnorna i gruppen orkade inte ens maka sig upp för att uppleva ett verkligt renskötarläger, med kåtor och renar och en massa personligheter - för de flesta, en upplevelse för livet.

"Det var viktigt för mig att få träffa er!" utropade Filyutchin, "jag har hört att ni är omtyckta av alla och så fort ni kom in, så sken det ur edra ansikten av välmående och lycka. Precis som hos en nöjd Kolyma-bo! Annars hade jag tyckt illa om Skandinaver för resten av livet!"

Det är så viktigt när man reser runt i världen, i synnerhet där väldigt få andra västerlänningar varit förut, att veta att man är representant för sitt land. Därför är framförallt Island ingen hit i området. Sällan har jag träffat två mer okunniga, otrevliga och arroganta mäniskor. De tillhör den värsta arten av skandinaver, som jag tror jag avskyr mer än något annat, eftersom jag tyvärr möter av och till hemma. De här mäniskorna som har någon sorts högre akademisk utbildning, men helt saknar karisma och vanlig social kompetens, och som fått för sig att de vet, och är, bättre än andra mäniskor. Den typ av byråkrater som blir illa omtyckta stoppklossar i samhället. Vi kallar dom as hemma i Särna.

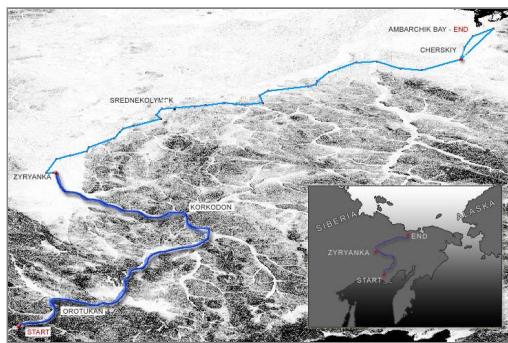
"Ar det så här hemma" ,påpekade Johan, "då vill då inte jag hem."

"Kan de någonting då?" frågade jag den jukahirska guiden de hade med sig, när vi möttes på tundran, "Förstår de Kolyma?"
 "Ingenting" ,svarade han lakoniskt, "De vill inget veta heller."
 "Jag förstår mig inte på Norr Forum" ,förförklarade Grigorjev Ivanovich, "varför skickar de hit sådana här unga männskor som inget vet om livet? Har de ingen respekt för oss? Vad skall de fatta under så kort tid?"
 "Vi är samma männskor. Vi förstår varandra" , förförklarade den mycket udda finska karelen, när jag frågade honom om hans lilla uppträdande i kåtan när han framförde karelska urljud av klass, "Jag är karel och vill inte ha något med Finland att göra. Jag tillhör de här männskorna. Vi är av samma skrot och korn."
 Joviss. För mig är det obegripligt att Norr Forum skickat hit en sådan samlung icke-representativa Skandinaver. För mig som skandinav, en skam. Jag njöt senare av att höra lokalbornas berättelser hur de två frusit på hemvägen. Som min mycket saknade granne, Leif, i Särna skulle ha sagt till karelen:
 "Åk hem till dig du och fiska."

Missa nu inte vårt inslag i SVT:s Gokväll den 28 april klockan 18.15!

Expedition Tracking Center

[CLICK MAP TO ZOOM]

Previous Dispatches

The return trip from Ambarchik to Chersky 24 Apr, 05 - 17:48

We're back in Chersky. Spring has arrived, it is sunny and it is dripping from rooftops and winter roads have turned muddy. It is Sunday the 24th of April and we're in the middle of packing all our gear

We made it - we're in Ambarchik Bay! 22 Apr, 05 - 24:40

We skied into Ambarchik Bay yesterday, the 21st of April, after skiing 13 km:s with a hard southerly wind. Ambarchik Bay is our goalline! We pitched our tent for the last time at N 69° 38'04.8 and E 16

Freedom 19 Apr, 05 - 22:36

It's been 5°F during the day plus a 6 m/s freezng northerly from the Pole, this Tuesday the 19th of April. The time is 21.56 when I start writing the English version of today's dispatch, half an hour

Powered by CONTACT 3 expedition software